

Och J försvinnen
J plötsligt nedan —
Och edra minnen
Försvinna sedan —
Och nytänd måne ur silfversky
Ser andra komma — och andra fly.

J sväfven lätta i dansens ringar,
J stöjen yra i nöjets lag,
Och myrten blommar, och lyran klingar . . .
Men öfver tröskelen stiger jag:
Då stadnar dansen,
Då sänkas ljuden,
Då vissnar kransen,
Då bleknar bruden
Och *sorg är änden*, som skriften sagt,
Uppå all glädje och glans och makt.

Jag är den starke, som hafver makten,
Till dess en starkare komma skall.
På höga fjällen, i djupa schakten,
Det är min anda, som susar kall.
De smittans ilar,
Som rensa länder;
De nattens pilar,
Som ut jag sänder,
De slå sitt offer, och slaget tål
Ej mur af koppar, ej sköld af stål.

Jag sveper vingen om nordanstormen,
Och rullar dynande våg mot strand.
Af stats-systemer jag krossar formen,
Och vrider viggen ur dundrarns hand.